

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMINALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR.

25

91

JOI, 19 Iunie
1969, ANUL III

*Sărbătoarea
pionieriei*

SCRISOAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU ADRESATĂ ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR CU PRILEJUL CELEI DE-A XX-a ANIVERSĂRI

Cu prilejul celei de-a XX-a aniversări a creării Organizației Pionierilor din România, în numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român, al Consiliului de Stat și al Consiliului de Miniștri ale Republicii Socialiste România, adresez calde felicitări sutelor de mii de purtători ai cravatei roșii, cadrelor didactice, comandanților de detașamente și unități, Consiliului Național al Organizației Pionierilor, tuturor activiștilor care își consacra energia și priceperea misiunii nobile de formare și educare a copiilor, a noilor generații.

Tineretul țării noastre se formează și se dezvoltă astăzi în climatul prielnic al societății socialiste, din care a dispărut pentru totdeauna exploatarea omului de către om, în care poporul, liber și stăpîn pe soarta sa, își făurește viața nouă, tot mai prosperă și înfloritoare, se bucură de roadele muncii lui, își croiește viitorul potrivit voinței și aspirațiilor sale.

Una dintre cele mai mari înfăptuiri ale societății noastre socialiste — rezultat al profundelor transformări economice, sociale și politice săvîșite în pătratul de veac care a trecut de la eliberarea țării de sub jugul fascist — constă în faptul că s-au asigurat întregului tineret accesul la cultură și civilizație, posibilități nelimitate de instruire și afirmare a energiei, talentului și avîntului său creator în slujba societății, a înfloririi patriei. Grijă și solicitudinea cu care partidul și statul, întregul nostru popor înconjoară tineretul, condițiile create pentru pregătirea și educarea noilor generații

în spiritul celor mai înaintate idealuri de progres reprezintă una din expresiile elocvente ale profundului umanism al orînduirii noastre socialiste.

În anii socialismului, ca rezultat al dezvoltării economiei, învățămîntului, științei și culturii, al uriașei activități educative desfășurate sub conducerea partidului, în patria noastră s-a format un tineret cult, profund devotat partidului, poporului, cauzei socialismului, hotărît să-și închine întreaga putere de muncă, cunoștințele, înfăptuirii vas-tului program de edificare a orînduirii noi, de ridicare a bunăstării materiale și spirituale a întregului popor. Educarea și formarea în spirit comunist a schimbului de mîine al patriei reprezintă una din marile realizări ale poporului, partidului nostru, ale regimului socialist.

În vasta operă de pregătire multilaterală și modelare a conștiinței tineretului, Organizația Pionierilor a adus și aduce, alături de școală și familie, o contribuție prețioasă la activitatea pentru cultivarea în rîndul copiilor a idealurilor de dreptate ale partidului nostru, a dragostei față de muncă, față de avuția socialistă, față de patrie. Partidul, întregul nostru popor dau o înaltă apreciere patriotismului și spiritului de abnegație cu care cadrele didactice îndrumă și sprijină activitatea pionierescă, contribuie la educarea noilor generații de constructori ai socialismului.

La această aniversare, adresez comandanților de unități pionierești, cadrelor didactice, activiștilor, îndemnul de a munci și învăța cu aceeași pasiune

și spirit de răspundere pentru a face din tinerele vîrstare ale patriei — făuritori de nădejde ai socialismului și comunismului pe pămîntul României, oameni de tip nou, animați de principiile eticii partidului comunist, de concepția materialist-dialectică despre lume și viață a clasei muncitoare, de ideile internaționalismului socialist, ale solidarității cu forțele revoluționare înaintate de pretutindeni care luptă pentru viitorul luminos al omenirii. Nu poate exista satisfacție mai mare pentru dascăli, pentru activiștii organizației pionierești, pentru întreaga noastră societate ca aceea de a asigura viitorului țării o generație hotărîtă să lupte fără preget pentru propășirea României socialiste.

Este o îndatorire de onoare a tuturor celor care răspund de educarea tineretului, de a insufla copiilor sentimentul nobil al patriotismului socialist, pasiunea pentru cunoașterea tradițiilor eroice din istoria patriei, a tezaurului științei și culturii naționale, năzuința de a-și aduce contribuția la îmbogățirea operei create de înaintași, ajutîndu-i totodată să urmeze exemplul de curaj și abnegație al comuniștilor în munca pentru binele poporului, pentru progresul societății.

Mă adresez vouă, sutelor de mii de purtători ai cravatei roșii, tuturor copiilor țării, chemîndu-vă să vă dedicați cu toată ființa voastră, cu tot patosul tinereții, studiului pentru însușirea comorilor științei și artei, a tot ce a creat mai de preț omenirea de-a lungul secolelor, a marilor cuceriri ale cunoașterii contemporane. Numai pre-

gătîndu-vă temeinic de pe băncile școlii veți putea prelua și duce cu succes înainte făclia progresului material și spiritual al României socialiste, veți putea desăvîrși țelurile cărora își consacra astăzi forțele și energia întregul nostru popor.

În fața tineretului, a întregului popor se deschid perspective însuflețitoare; Congresul al X-lea al Partidului Comunist Român va trasa noi jaloare pe drumul dezvoltării forțelor de producție, înfloririi vieții spirituale, a dîncirii democrației socialiste, afirmării multilaterale a personalității umane, pentru manifestarea energiilor creatoare ale tinerei generații, ale întregului popor.

Îmi exprim convingerea că Organizația Pionierilor, cadrele didactice care conduc și îndrumă nemijlocit activitatea unităților pionierești, intelectualitatea, toți cei chemați să participe la educația copiilor nu vor precupeți nici un efort în opera de formare a unui tineret demn de epoca în care trăim, de destinul măreț al patriei noastre socialiste, capabil să îndeplinească înalta sarcină încredințată de partid de a asigura progresul continuu al țării, triumful idealurilor comunismului în România.

NICOLAE CEAUȘESCU

**Secretar general
al Comitetului Central
al Partidului Comunist Român
Președinte Consiliului de Stat
al Republicii Socialiste România**

Sărbătoarea pionieriei

Un milion și jumătate de pionieri — și alături de ei milioane de tineri care au purtat cu drag și mândrie cravata roșie în cele două decenii de pionerie — au sărbătorit, duminică, Ziua pionierilor, înconjuți de părinteasca bucurie și emoție a întregului popor.

SLAVĂ EROILOR PATRIEI

Marile bulevarde ale Capitalei s-au transformat în fluvii de voieșie, de culoare și de cîntece; treizeci de mii de pionieri se îndreptau spre Monumentul Eroilor Patriei, de lângă Academia Militară, spre a participa la evocarea istorică «Slavă eroilor patriei». Aici au sosit oaspeți dragi, conducători ai partidului și statului, pe care pionierii i-au întâmpinat cu îndelungi ovații și urale, exprimînd recunoștința neîmormitură a copiilor patriei noastre față de Partidul Comunist Român, părintele iubit al tinerelor vîlștăre, care le asigură o copilărie luminoasă, plină de încredere în viitor.

Erau prezenți tovarășii Emil Bodnaraș, Chivu Stoica, Virgil Trofin, Ilie Verdeț, Leonte Răutu, Mihai Ghere, Dumitru Popa.

La sărbătoarea pionierilor români au participat, de asemenea, acad. Ștefan Bălan, ministrul învățămîntului Ion Iliescu, prim-secretar al C.C. al U.T.C., ministru pentru problemele tineretului, membri ai conducerii Ministerului Învățămîntului, Uniunii Tineretului Comunist și Consiliului Național

al Organizației Pionierilor, reprezentanți ai organizațiilor locale de partid și de stat, conducători ai unor instituții centrale și organizații obștești, generali și ofițeri superiori.

Erau de față delegații ale organizațiilor de pionieri din Bulgaria, Cehoslovacia, Iugoslavia, R.D. Germană, Polonia, Ungaria și Uniunea Sovietică, precum și Tibor Lakatos, secretar general al Comitetului internațional al organizațiilor de copii și tineret.

Sunetele prelungi de trompetă au vestit începerea ceremonialului pionieresc. Pe catarg s-a înălțat drapelul patriei, în timp ce pionierii intonau solemn imn al tricolorului românesc. S-a prezentat apoi raportul. A luat cuvîntul președintele Consiliului Național al Organizației Pionierilor, Virgiliu Radulian. După ce a transmis tuturor pionierilor țării salutul organizației, cu prilejul tradiționalei sărbători, vorbitorul a spus:

Sărbătorim astăzi Ziua pionierilor și cea de-a XX-a aniversare a organizației, prilej de manifestare a devotamentului purtătorilor cravatelor purpurii față de patria noastră scumpă, Republica Socialistă România, față de popor și față de părintele înțelept și drag al copiilor, Partidul Comunist Român.

Cu adîncă emoție am luat cunoștință cu toții de scrisoarea adresată de tovarășul Nicolae Ceaușescu, în numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român, al Consiliului de Stat și al Consiliului de Miniștri ale Republicii Socialiste România, organizației noastre. Mesajul pe care l-am primit cu bucurie nestăvilită ne înflăcărează inimile și

ne întărește voința spre noi fapte demne, pionierești, închinată poporului și propagării patriei, cauzei Partidului Comunist Român.

Mulțumim din inimă partidului pentru încrederea acordată și pentru aprecierea muncii comandantilor, a cadrelor didactice și a pionierilor. În numele celor peste 1 500 000 de purtători ai cravatelor roșii și al celor 80 000 de comandanți de pionieri, Consiliul Național al Organizației Pionierilor exprimă conducerii de partid și de stat recunoștința fierbinte pentru condițiile minunate create celei mai tinere generații și educatorilor ei, pentru viața plină și senină a copiilor țării, pentru lupta dîră dusă ca viitorul lor să fie fericit, într-o patrie liberă și înfloritoare, în mers victorios spre zărilor luminoase ale comunismului.

Încredințăm conducerea de partid și de stat, pe tovarășul Nicolae Ceaușescu personal, că vom munci mai departe cu spor, dăruindu-ne toate forțele noastre pentru a face din fiecare pionier un fiu de nădejde al patriei și al poporului, un luptător conștient și înflăcărat pentru cauza Partidului Comunist Român.

...Cu adîncă emoție, copiii asistă la aprinderea de către pionieri purtătorii de făclii a unei lămpi în memoria eroilor patriei. Defilează apoi detașamente de pionieri fruntași, sînt depuse la monument coroane și jerbe de flori, omagiu adus celor care, prin viața și jertfa lor, sînt un nobil exemplu pentru generațiile de azi.

Prin graiul ales al cîntecului și poeziei, pionierii evocă — sub șiruri de steaguri care încep cu însemne dacice și flamuri romane — glorioase episoade din istoria patriei, eforturile și sacrificiile poporului român în zbuciumata lui existență și luptă pentru dobîndirea și apărarea libertății și independenței sale.

Emoționanta înălțare de scene istorice este încununată de evocarea eroice lupte a comuniștilor din ilegalitate și a marii izbînzii obținute acum 25 de ani de poporul nostru condus de Partidul Comunist Român — eliberarea pentru totdeauna a patriei, așezarea pietrei de hotar a zorilor socialismului.

Marele ceremonial pionieresc se încheie într-o atmosferă de vibrant și cuceritor entuziasm. Un mare număr de pionieri urcă la tribuna oficială amenajată pe platou și oferă buchete de flori conducătorilor de partid și de stat prezenți și celorlalți oaspeți. Răsună din nou urale și ovații furtunoase, se întonează cîntece închinată partidului și patriei. Văzduhul este săgetat de petarde și artificii strălucitoare. Pionierii flutură steaguri roșii și tricolore. Întreaga manifestare a confirmat încă o dată sentimentele de caldă recunoștință și nemărginitul atașament al tinerii generații față de încercatul nostru partid comunist, conducătorul poporului român spre un viitor fericit.

Voios, torentul sutelor de interpreți înfățișează apoi viața de fiecare zi a copiilor din România socialistă — rîvna la învățătură, bucuria de a te întrece pe stadion, de a-ți petrece vacanța într-o tabără pionierească, de a drumet pe minunatele meleaguri ale patriei.

CU TOATE PÎNZELE SUS

La 15 iunie toți pionierii Constantiniei au avut aceeași vîrstă: a entuziasmului și viitorului, înscriind pe stadionul «1 Mai» cu propriile lor trupuri cifrele XX și XXV, simbolul marilor sărbători. Entuziasmul unei

(Continuare în pag. 8—9)

DE LA O POVESTE... UN MUZEU!

ALECU HORNET, cl. a VIII-a, com. Ciorăști, jud. Vrancea

Soarele coboară încet, încet, către apus. O boare topește arșița care a dăruit toată ziua. În curînd se lasă amurgul. Pe cer se ivește luna. Din cînd în cînd clipește cîte o stea pînă se aprinde. Sub mirosul îmbătător al salcîmilor, patru băieți ascultă o poveste adevărată din trecutul satului nostru.

— Acum șazece de ani și mai bine, povestește moș Radu, eram așa ca voi,

de vreo 15 ani. Țăranii se ridicaseră la luptă... Boierul satului, de frică, și-a pregătit fuga. În grabă, a ascuns o parte din arme în temnița conacului...

Aiți le-a fost de ajuns băieților care ascultasera povestea. Dimineața au și pornit cu sape spre malul riului. Au început să sape. N-au găsit nimic. Apoi au săpat mai departe și... iată o sabie incovoială de călăreț... o baionetă... o

armă veche... o șampilă și cîteva vase de lut și de aramă. Aceste obiecte le-au dus la școală. Acum, stau alături de cîteva costume naționale locale și alte cîteva exponate descoperite tot de noi, alcătuiind un mic colț de etnografie, folclor și istorie. Cei 4 descoperitori sînt colegii noștri, pionierii: Nicolae Constantin, Tudor George, Sirbu Radu și Bălescu Constantin.

Drumul spre pisc a fost greu și anevoios. Timp de două zile elevii cercului de turism din cadrul Școlii generale nr. 8 Hunedoara au forțat muntele obligîndu-i potecile să li se aștearnă sub pași. Urcușul continua într-un cadru natural exuberant. Torenții se zbuguiau sonori prin albiile strîmte. Privirile plecau hoinare peste covoarele paștilor cu brîndușe și ghiocel. Și mai sus, zona coniferelor, cu nămeții încă netopiți. Expediția înainta pe potecile înguste, printre stînci. Haide, băieți! Haide!... Lingă nămeți — soare torid! Bronzul s-a împrăștiat peste chipurile copiilor. Și iată că piscul e la trei pași... la doi... e sub pași! Placa comemorativă este fixată cu dibăcie pe fruntea piscului. O dată isprăvită treaba, copiii privesc cu satisfacție spre însemnul crestat pe aripa timpului: «În cinstea celei de a XX-a aniversări a înființării Organizației pionierilor din R.S. România. Din partea echipei de turism a Școlii generale nr. 8 Hunedoara». Printre temerarii expediției: Silviu Ștefanovici, comandantul unității, Mihai Toșescu, Gla-

dovszky Carol, Ion Popescu, Ionel Cașu, Ioachim Ficut, Iosif Puie și Dorel Popescu.

Succes, copii, spre viitoare piscuri!

GEORGE FILIP

O GRĂDINĂ BOTANICĂ ȘCOLARĂ

O veste extraordinară a dat roată orașelului nostru. Vom avea o grădină botanică! Da, o grădină botanică, cu fel de fel de specii de plante.

Degrabă, s-a început lucrul. Conduși de tovarăși profesori, elevii din oraș, mai mari, mai mici, au pornit să dea ajutor. Zi de zi, detașamente de pionieri erau prezente sus, pe deal, acolo unde va fi grădina. Noi, cei de la cercul de științe naturale, am fost în primele rînduri. Pînă acum am ajutat la construirea serelor, am adunat din pădure material pentru gardurile vii, am ajutat la amenajarea locului unde va fi sectorul plantelor japoneze, a cactușilor, la plantarea merilor pitici. Nici nu vă închipuiți cît de bucuroși sîntem la gîndul că în curînd ne vom desfășura activitatea de cercetare într-o grădină botanică școlară! Tot aici vom petrece clipe plăcute, de recreere, plimbîndu-ne printre cei mai frumoși arbori, printre cele mai frumoase flori.

Și cine știe, poate peste ani, unii dintre noi se vor întoarce în calitate de cercetători ai plantelor, aici, în orașelul nostru.

LUDOVICA CIOBANU, cl. a VII -a C, secretara cercului de științe naturale, Școala generală nr. 1, Jibou, jud. Sălaj

RODICA MARIAN, cl. a VI-a

ION MATEUT, cl. a V-a

TIBERIU SZEKER, cl. a VI-a

ALEX. SABOU, cl. a VI-a

DOINA POȘTAȘ, cl. a VI-a

Vreți să deveniți buni înotători? Clubul sportiv «Cutezători», de la Palatul pionierilor, își deschide pentru voi cursurile de învățare a înotului, la bazinul din incinta Palatului pionierilor, pentru copii între 5-15 ani.

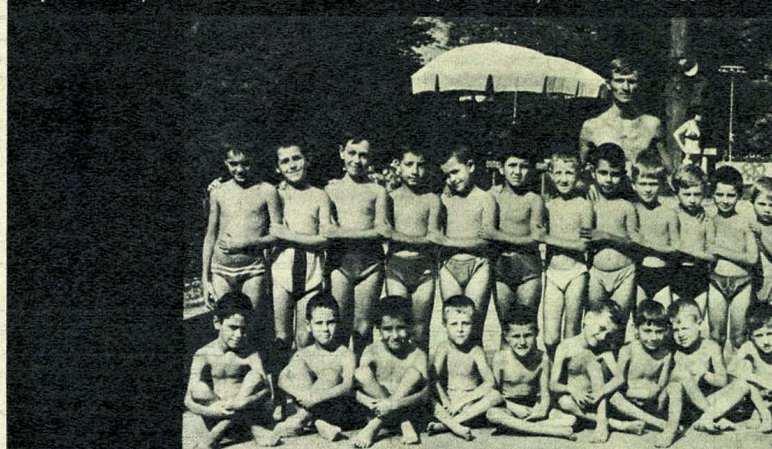
Cursurile încep pe data de 20 iunie a.c. și sînt împărțite pe cicluri, după cum urmează:

Ciclul 1 de la 20 iunie la 9 iulie.

Ciclul 2 de la 10 iulie la 28 iulie

Ciclul 3 de la 29 iulie la 15 august

Înscrieri se primesc zilnic între orele 9-11,30 și 15-17,30 la Palatul pionierilor, str. Dr. Gh. Marinescu nr. 2, sector 6, telefon 14.17.58.

LA MIJLOC DE CODRU DES

Uite-așa au hotărât dumnealor, 160 de pionieri maramureșeni: să-și lase satele și orașele de baștină și să-și mute domiciliile în inima munților Țibleșului. Vor să demonstreze tuturor că ei pot trăi foarte bine și-n mijlocul codrilor, dormind în corturi, pregătindu-și singuri mîncarea, spălîndu-se

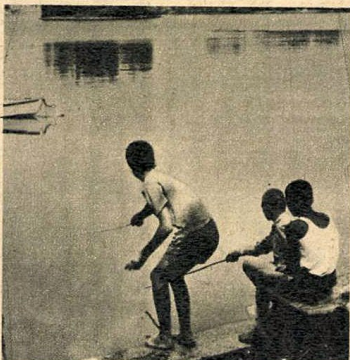

în apa rece a izvoarelor și înlocuind desertul cu zmeură culeasă de pe domeniile... urșilor. Și încă ceva mai vor: ca-n cele două săptămîni, în care vor străbate aproape 100 de kilometri, trecînd prin toate cele 8 puncte fixe instalate aici din vreme, să cerceteze cit mai amănunțit fauna și flora acestei importante zone geografice a țării.

UNDIȚA DE AUR

Vai de peștii din Siret! Că dac-ar ști ce-i așteaptă, s-ar da cit mai la fundul apei și-ar ține, toată vara, post negru. Că pionierii gălățeni le-au pus gînd rău. Într-una din zilele acestei veri (nu divulgăm data, c-ar putea să afle peștii și atunci n-ar mai fi vai de ei, ci vai de

pecsarii amatori), cîteva sute de pionieri și elevi din satele de pe malul Siretului și din Galați, își vor arunca undițele în apa riului. Și acela care va scoate cei mai mulți și mai mari pești, va deveni posesorul «Undiței de aur».

ȘI IATĂ, VACANȚA MARE, ACEASTĂ FERMECATĂ ÎMPĂRĂȚIE DE... 90 DE ZILE, ȘI-A DESCHIS LARG PORȚILE. ȘI MIILE DE PIONIERI ȘI ELEVİ, DE PE ÎNTREG CUPRINSUL ȚĂRII, AU DAT BUZNA PE ELE, LUÎND-O CU ASALT, NERĂBDĂTORI SĂ SE-NFRUPE PE SĂTURATE DIN ACEASTĂ ZDRAVĂNĂ «PORȚIE» DE TIMP LIBER. «BINE TE-AM GĂSIT, MARE! BINE V-AM GĂSIT, APE, POIENI, PEȘTERI, DRUMURI, UZINE! DE-ACUM O SĂ FIM NEDESPĂRȚIȚI, DRAGĂ MINGE! BUCUROȘI DE OASPEȚI, BUNICILOR...?»

VOR FI 90 DE ZILE DE BASM. O SPUNEM ACUM, PE DEPLIN CONVINȘI, DUPĂ CE AM CUNOSCUȚ MULTE DIN PLANURILE DE VACANȚĂ ALE PIONIERILOR ȘI ELEVILOR, DIN CARE SPICUIM DOAR CITEVA.

Bucuriile VACANȚEI

SESAM, DESCHIDE-TE!

Și iată din nou în actualitate magica formulă a lui Ali-Baba. Pentru că în vacanța aceasta mii de pionieri, participanți la cele două mari concursuri organizate de către revista noastră — «Expedițiile Cutezătorii» și «Trofeele vacanței» — vor străbate țara în lung și-n lat și vor încerca să deschidă porțile ferecate care ascund comori arheologice, istorice, etnografice, botanice, zoologice, folclorice. Sesam, deschide-te! Și chiar dacă nu vor roști aceste cuvinte, pentru că deși au vîrsta cînd mai citeșc basme, ei nu mai cred în miracole, sîntem convinși totuși că atunci cînd se vor întoarce și vor deșerta sacii în fața noastră, comorile descoperite de ei ne vor lua ochii. Ne vor lua ochii, mai mult decît i-au luat lui Ali-Baba bogățiile din peștera fermecată...

RALIU DE CARTURI

Și iată că, din nou, la noi în țară vom avea prilejul să vedem și să admirăm niște piloți de curse de... 12 sau 14 ani. Și va trebui să-i privim cu toată seriozitatea de care sîntem în stare. Pentru că dinșii nu sînt, la vîrsta aceasta, numai niște... ași ai volanului, ci, totodată, și niște experimențați constructori. La volanele «mașinilor» lor, pionierii din Zalău, autorii cunoscutei carturi, se vor întreci în vara aceasta într-o pasionantă competiție contra cronometru, care va dura cîteva zile și se va desfășura pe un traseu lung de 80 de kilometri.

TURUL CICLIST

Dar cei care n-au carturi? Nu-i nimic, mai există și biciclete. E adevă-

rat, lor le lipsesc caii-putere, nu merg decît dacă învîrți singur pedalele. Cu toate acestea au o mulțime de avantaje, printre care, două sînt esențiale: nu fac pene de motor-sau de benzină și nu zboară cu cine știe cîți kilometri pe oră. Așa că de pe șeile lor poți admira în voie frumusețile peisajelor prin care treci. Probabil că acestea sînt și motivele pentru care un mare grup de pionieri din Dolj au hotărît să străbată în această vacanță întregul lor județ pe biciclete.

C. DIACONU

AGENDA «EXPEDIȚIILE CUTEZĂTORII»

După cum era de așteptat, concursul «Expedițiile Cutezătorii» a stîrnit un interes deosebit în rîndurile pionierilor și comandanților din întreaga țară, dornici de drumeție și de afirmare în diversele domenii de cercetare pe care le oferă această originală și inedită competiție. Pînă la data limită de înscriere la acest concurs (30 mai a.c.) și-au anunțat participarea 14 județe cu un total de 28 de echipe: Harghita — 3 echipe; Gorj — 1 echipă; Vaslui — 3 echipe; Caraș-Severin — 2 echipe; Arad — 2 echipe; Maramureș — 1 echipă; Covasna — 1 echipă; Timiș — 1 echipă; Mureș — 1 echipă; Argeș — 3 echipe; Iași — 2 echipe; Tulcea — 3 echipe; Alba — 3 echipe; Bistrița-Năsăud — 1 echipă; Teleorman — 1 echipă.

Deoarece unele consilii județene ale pionierilor au reclamat că termenul de înscriere a fost prea scurt pentru rezolvarea tuturor problemelor organizatorice și financiare necesare participării la acest concurs, comisia organizatorică a «Expedițiilor Cutezătorii» a hotărît să prelungească acest termen pînă la 30 iunie a.c. Pentru aceasta, consiliile județene ale pionierilor vor trimite la Consiliul Național, pînă la data mai sus menționată, numele echipajului, itinerariul pe care îl va străbate (defalcăt pe zile), numele membrilor, numele comandantului etc. (a se vedea regulamentul expedițiilor, publicat în nr. 20 al revistei noastre).

INSCRIPTIA POZNASĂ

Nu știu care sînt relațiile dintre clasele paralele la alte școli, dar știu că în școala unde învăța Nelu Holban, cei de la A cu cei de la B erau parcă două tabere, care luptau pentru înfrîntare. În ultima vreme, disputa se ducea pe tărîmul sportului și avea sorți să se continue tot pe terenurile de sport.

Dar, într-o zi, un secret formidabil avea să mute lupta în domeniul chimiei și arheologiei. Dacă se adevăreau cele spuse de Mihai Alexe, apoi cei de la A dobindeau o asemenea glorie încît colegii din B ar fi fost eclipsați pentru totdeauna. Despre ce secret era vorba? Acum, că totul a trecut, pot să vi-l dezvăluiesc...

Unchiul lui Mihai era escavatorist și, de cîteva săptămîni, lucra pe malul rîului care trecea pe lingă oraș. Cu uriașă cupă a escavatorului scormonea nisipul și-l încălca în niște camioane care-l cărau pe noul șantier de locuințe. Într-o zi însă, colții cupei dăduseră la iveală un bloc de marmură, pe care se afla o inscripție latină.

Asemenea pietre se mai găsiseră, nu lingă rîu, ce-i drept, ci în mijlocul orașului, care era clădit pe vatra unui fost castru roman. Deci, nimic senzațional, veți zice. Ei, dar dacă ați fi citit inscripția de pe blocul de marmură, n-ați fi luat lucrurile atît de ușor ci, întocmai ca Mihai, ați fi simțit că inima vă bate cu putere, gata să iasă din piept. Asta pentru că pe blocul de marmură scria:

HIC IN STIRIO AUR M TUS EST

Mihai știa ceva latină. Știa, de asemenea, că pe vremea romanilor rîul ce trecea pe lingă oraș se numea Stirius. Și mai știa că rîul acesta, în care se scăldau vara copii, cobora din Apusenii bogați în aur. Citind inscripția latină, lui Mihai nu i-a fost greu să înțeleagă ce voia să spună. E adevărat că între AUR M și TUS erau goluri —

apa rosese literele — dar pentru un băiat isteț a înțeles sensul inscripției era un fleac. Ce putea să însemne «HIC IN STIRIO AUR M TUS EST» decît că «HIC IN STIRIO AUR MULTUS EST», sau, pe românește: «Aici, în Stirio, este mult aur»!

Ca un făcut, la lecția de chimie li se predase tocmai despre amalgame, așa că cei din A, intrați în posesia fabulosului secret puteau, pur și simplu, să extragă aurul din locul unde se găsise piatra cu inscripția. Cum? Simplu; luînd nisip, udîndu-l și turnînd peste el mercurul care, unindu-se cu aurul, făcea amalgam.

— Dar de unde mercur? a întrebat careva.

— Ei, și tu! În fiecare casă există cel puțin un termometru, a intervenit Val Dobre, poreclit, nu pe degeaba, «isteț».

— Eu cred că facem o prostie și o să ridă cei de la B de noi. Dacă ar fi existat aur în rîu, timp de două mii de ani se găsea careva mai isteț decît noi care să descopere asta, a încercat să răcorească mințile colegilor săi Nicu Vlad, prislea clasei, poreclit «înțarul».

— Totdeauna ai fost contră! au tăbărit ceilalți pe el. N-avem nevoie de ajutorul tău...

Așadar, glasul rațiunii, rostit prin prislea al clasei, nu fusese ascultat. De aceea, noaptea care a urmat a fost o adevărată noapte a sfîntului Bartolomeu pentru multe termometre din oraș, care s-au spart «din greșeală»...

Secretul trebuie păstrat cu strășnicie. De aceea, prima grijă a lui Mihai Alexe a fost să-l roage pe unchiul său să nu spună, deocamdată, nimănui despre descoperirea sa. În al doilea rînd, s-a hotărît evitarea oricărei discuții cu cei de la B, care, aflînd marele secret, le-ar fi putut-o lua înainte, smulgîndu-le gloria. În al treilea rînd,

Nelu, Mihai și încă doi s-au documentat citînd tot ce au putut găsi despre șteampurile care au existat pînă nu de mult pe Valea Arieșului din Apuseni. Cunoșteau deci locul unde se afla aurul, aveau cele necesare pentru a-l «capta» și cunoșteau și... tehnologia.

Se știe însă că marile tragedii ale istoriei s-au petrecut pentru că adeseori s-a găsit cîte un... trădător. Din păcate, nici întîmplarea pe care v-o relatez n-a făcut excepție de la regulă...

*

Simbătă, în preziua expediției proiectate de cei din A, cineva a informat pe unul din B — pe Emil Grigorescu. Ca șef al clasei, Emil a luat imediat măsuri și... după o «recunoaștere» la locul cu pricina, și o vizită la muzeul orașului, a organizat și el o expediție care a pornit duminică în zori, cu aproape două ore înaintea celor din A. Emil și colegii săi — în total trei — erau înarmați cu cîte două... tablete de ciocolată, iar «șeful» avea și o mașină de perforat... dosare.

— De ce ne-ai spus să aducem ciocolată? a întrebat Sandu Oprescu.

— Răbdare și vei vedea, i-a răspuns Emil.

Ajungînd la locul cu pricina, Emil a cerut să se mănince imediat cioco-

lata. A fost un efort strașnic, dar dacă le-o cerea șeful...

— Așaaa! Și-acum dați-mi staniolul în care a fost învelită ciocolata, a cerut Emil și, scoțînd mașina de perforat, a început să facă sute de confeti din staniol, pe care, împreună cu ceilalți, le-au răsucit între degete, transformîndu-le în bobîțe mici, ca meiul.

— Răspîndiți bobîțele în nisip, aici, unde se află piatra cu inscripția, a cerut Emil. Așaa! Și-acum, haideți acasă...

Colegii lui l-au privit mirați.

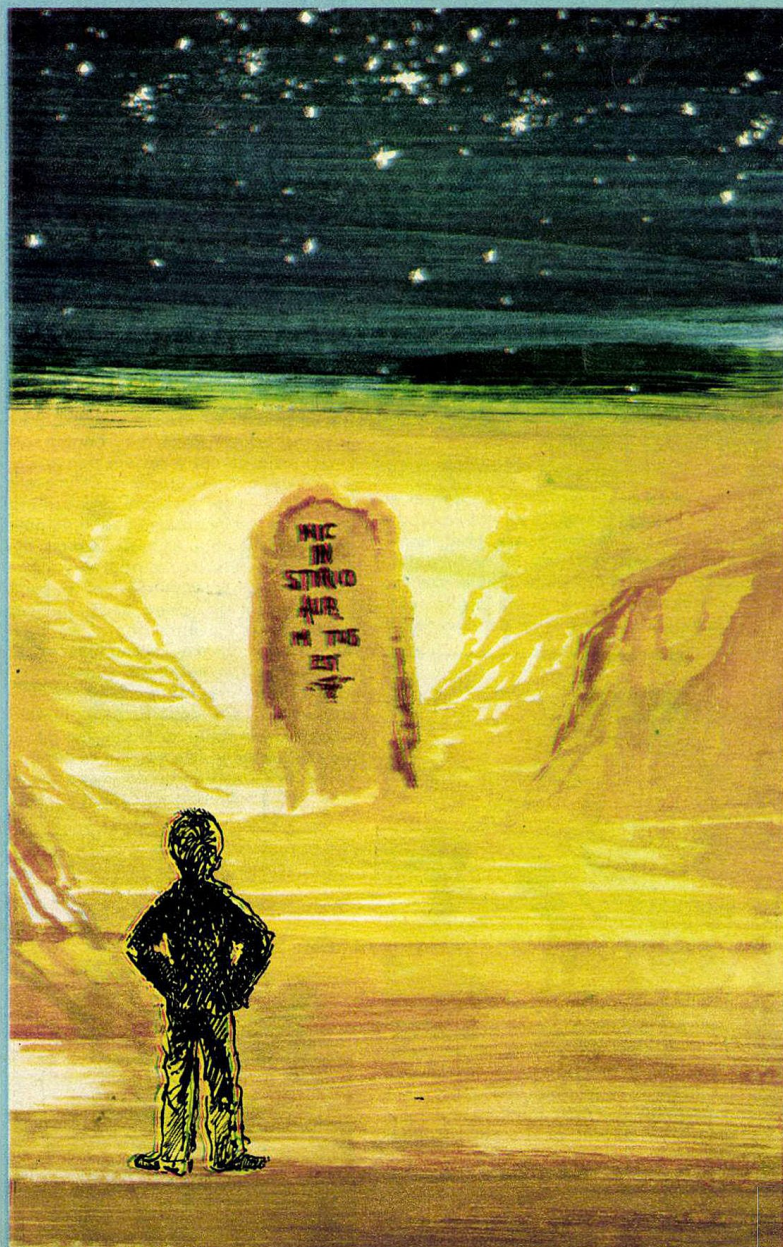
— Păi... cum adică? Noi nu... noi nu cercăm să scoatem aur? Asta-i bună! s-a burzului Georgică Stancu. Ne scoli cu noaptea în cap, ne duci la rîu să mîncăm cîte două tablete mari de ciocolată, faci staniolul confeti și... hai acasă! Naiba să mai înțeleagă! Puteam mîncă ciocolata și acasă, zău așa!

Emil a zîmbit.

— Georgică, eu am impresia că tu nu înveți cît trebuie la chimie. Altfel n-ai mai întreba...

Răspunsul lui Emil a sporit și mai mult nedumerirea colegilor săi. Dar, au tăcut chitic.

Firește ar fi, ca în continuare să povestesc cum s-a desfășurat expediția celor din A. Dar, n-aș vrea să lungesc

povestirea. De ce? Pentru că totul s-a desfășurat conform planului. După ce au ajuns la riu, «istețul» a luat o probă de nisip de lângă piatra cu inscripția latină, a turnat apă și apoi mercur și minunea s-a produs.

— Mercurul s-a întărit! A format amalgam cu aurul! a exclamat el.

— Dar de ce-l așa alb? Parcă la ora de chimie zicea...

Nelu și Val, care în ziua aceea lipiseră nemotivați de la ora de chimie, au ridicat din umeri.

— O fi prea mult mercur, de aia-l alb așa, a murmurat Nelu.

— Da, da. Asta-i, a întărit istețul.

Triumfători, a doua zi, luni, la ora de chimie, cei din A au pus pe catedră câteva bucăți mici argintii, explicând profesoarei cum le-au obținut. Aceasta a privit «corpurile delictive».

— la spuneți-mi, copii, care din voi a mâncat mai multă ciocolată? a întrebat ea.

Mihai și colegii lui înmărmuriră. — Care ciocolată? Păi noi... să vedeți... Acolo... O inscripție.

Dându-și seama că la mijloc nu e o glumă de-a elevilor săi, profesoara a ascultat până la capăt povestea, ba le-a cerut să scrie pe tablă inscripția de pe blocul de marmură. Și iar s-a pornit pe râs. De data asta râdea din toată inima.

— Probabil că e o piatră votivă, din acelea care se puneau la capătul morților. Traducerea voastră e bună până la un punct HIC IN STIRIO înseamnă: «Aici în Stiria...» dar AUR M TUS trebuie completat astfel: «Aurelianus «MORTUS», nu «multus» est, adică aici a murit Aurelian. — probabil înecat. Iar ceea ce ați adus voi e un amalgam de staniu. Nelu Holban, tu nu știi că mercurul formează amalgam și cu staniul?... Unde ai fost la ora de chimie?

La prima pauză, vestea despre pățania celor din A a făcut înconjurul școlii. Cu câteva clipe înainte de intrarea la clasă, Nelu Holban a primit un bilețel din partea lui Emil, de la B. «Aminăm meciul de azi pentru poimîine. Am trei indisponibili. Motivează că ieri au mâncat prea multă ciocolată, Emil.»

«Deci cei de la B ne-au făcut-o», a murmurat Nelu și, includat, a strins bilețelul în pumn atât de tare încât a simțit că unghiile i se înfig în carne. În clipa următoare, pumnul i s-a desfăcut și bucățica de hirtie a căzut pe bancă. Câteva secunde Nelu a rămas cu privirile în gol, apoi a netezit bilețelul și, întorcându-l, a scris pe dosul lui, apăsând, fără nici un tremur:

«De acord. Aminăm meciul, și la noi sînt cîțiva indisponibili. Au de învățat la chimie. N-am vrea ca în viitor, din cauza lor, să vi se îmbolnăvească toată echipa.»

După ce a recitit cele scrise, a început să împăturească bilețelul, netezindu-l îndelung cu palma, ca pentru a înlătura orice urmă care i-ar fi putut trăda supărarea de adineuri.

Știa că disputa dintre cei de la A și cei de la B nu se va sfîrși aici. Cîndva, cei de la A își vor lua revanșa. Dar pînă atunci, cel mai cuminte lucru era să zîmbească, să pară nepăsător. Să zîmbească, în ciuda faptului că undeva, în adîncul sufletului său, Nelu simțea o mare tristete.

SEVER NORAN

Băiatul meu e autorul unor performanțe...

La început, au fost timbrele. A adunat cu sîrg, plicuri, între scoarțe de cărți, apoi în clasoare. Un clasor, două clasoare, trei clasoare și așa pînă la 7... Pasiunea timbrelor l-a ținut destul de mult. Circa trei luni. Apoi, deodată, totul s-a terminat. Brusc. Așa cum a și început. Într-o zi cineva mi-a spus la redacție:

— Nu vă supărați, aveți pe spate o Costa-Rica!

— O ce?

— O țară, adică mai bine-zis un timbru. V-ați așezat undeva pe o marcă.

Am dat s-o dezlipesc. — «Și în cot aveți un Monaco!» — «Vai de mine, asta e de cînd m-am rezemat de birou!»

Musafirii mei, plecau avînd lipite pe talpa pantofului nu prețul de cost, nici numele fabricii, ci, cele mai diverse țări din lume! Ba unul a plecat cu

un timbru pe un nasture și altul cu o marcă la borul pălăriei.

Care va să zică, s-a terminat cu colecția — adică cu filatelia.

Au urmat ilustratele cu chipuri de actori: în culori, sepie, alb și negru, diapozitive, sau chiar unele în relief. Le păstra ca ochii din cap, le aranja, le ștergea de praf toată ziua ca un adevărat colecționar pasionat ce se afla. Asta a durat ceva mai mult: trei luni și jumătate. Apoi, vai, într-o zi am găsit deodată cea mai frumoasă «piesă» din colecție — capul unui actor blond cu ochii albaștri — de nerecunoscut. Băiatul îi desenase mustați stufoase, un cioc și o lulea în colțul gurii din care ieșea un fum gros ca din cazanul primei locomotive a lui Stevenson. L-am găsit pe «Sfințitul» cu coarne de drac, pe Jean Marais cu nasul strîmb ca Funés și pe Florin Piersic cu o gură mare ca Bănică atunci cînd cîntă tangouri.

S-a terminat și cu colecția de fotografii!

Au urmat discurile... Plăci cu Armstrong, cu Margareta Pislaru, Drăghici, Nat King Cole, Fărîmiță Lambru, Luminița Dobrescu, Sincronii. Doamne, cum mă mai feream acum cînd mă așezam pe un scaun... Mă uitam de 7 ori înainte de a mă așeza; cînd dădeam jos o carte de pe dulap, eram pregătit să prind cu cealaltă mină un

PLOAIA

E grea...

E grea ploaia

Crestură de cer și de apă

Coloane de apă ce se-nfig în lutul mușcat, înegrit, de timp.

Și aerul mort și fierbinte

Flămînd îl mușc, tremurînd îl adun

Atom cu atom, picătură cu picătură,

Avid să-l am singur eu!

Ploaia se zbate

Ritmice pe corpul îndurerat

Nu mai sînt acum eu

Eu sînt acum ploaia

Sînt pămîntul

Și mă respir fără cruțare...

Am fost eu

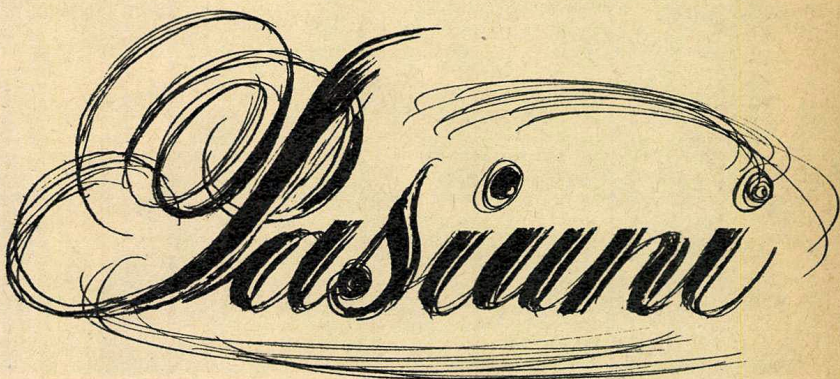
Dar acum m-am găsit.

DAN VOINESCU

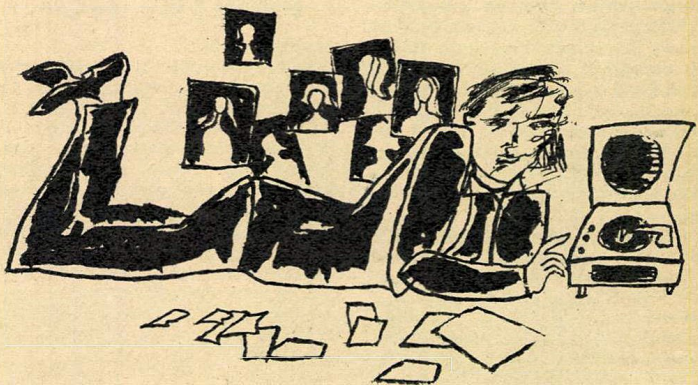
cl. a IX-a

Liceul „Mihail Eminescu”

București

de ALECU POPOVICI

disc... și pasiunea asta a durat cred, vreo 5 luni. Într-o zi, venind obosit acasă, m-am întins pe pat. De sub pătură a răsunat strigătul disperat al citorva orchestre deodată. Se spărseseră, sub greutatea mea respectabilă, două duzini... S-a terminat deci și cu discurile... Au urmat benzile de magnetofon pînă ce într-o noapte, pe întuneric, m-am împiedicat, apoi am fost brîns (ca într-o cursă) între zeci

de benzi întinse toate printre scaune. Au urmat colecția de modele de automobile. Pînă cînd, ca uriașul din poveste, am sfărîmat dintr-un singur pas un «Mercedes», un «Citroën» și un «Rolls Royce» — modele 1904.

Credeți că toate acestea l-au descu-
rațat?

Aș! Fiul meu e consecvent.

Acum colecționează figuri celebre de... colecționari!

Sărbătorile pionierilor

Petru Rareș asupra oștilor habsburgice. Astăzi, duminică 15 iunie, ruinele cetății au o destinație specială. Tot ce este copil în Feldioara, mulți cu părinții și prietenii lor, în seara aceasta de iunie urcă spre cetate. Goarneau sună, focul de tabără își trimite zărilor limbile de foc, și celebrul dialog dintre Mircea cel Bătrân și Baiazid se derulează în prezența noastră grație talentului pionierilor interpreți Ștefan Goșman, Ion Cosmin, Vaida Ludovic, Gerhardt Wagner și al altor alora. Montarea, în cinstea Zilei pionierilor, a acestei evocări, a cerut săptămâni de muncă.

Seara, tirziu, când focul nu-și mai înalță flăcările spre bolta cerului, un șir nesfârșit de torțe coboară din cetate... Basmele colorează întotdeauna zilele copilăriei și cine știe, dacă peste ani, un povestitor nu prea în vârstă nu va spune: «Îți amintești? Era într-o frumoasă seară de iunie...»

MICII MEȘTERI MARI

La Baia Mare, în localul Casei de cultură a sindicatelor, s-a deschis expoziția pionierilor din județul Maramureș. Exponatele (lucru de mină, lucrări tehnice, sculptură, pictură etc.) sînt executate de copii în cadrul cercurilor de specialitate de la Casa pionierilor sau din școli. Rămii impresionat de frumusețea

generații care a crescut fără griji, bucurându-se de dragostea generoasă a partidului, generație încrezătoare în viitorul luminos pentru care se pregătește cu stăruință, cu seriozitate încă de acum, din anii cei mai tineri. Bucuria sărbătorii pionierești a dăinuit pînă tirziu în jurul focului de tabără gigantic, care și-a înălțat aripa flăcărilor pînă aproape de soclul statuii lui Ovidiu. Bucuria a răsunat pe scena plutoare în cîntecele și dansurile micilor artiști ai Constanței.

Ansamblul artistic a avut, bineînțeles, o denumire marinărească: «Toate pinzele sus». Și vîntul a fost prielnic. Același vînt al hărniciei și talentului care a dus la succes cunoscutele formații artistice constănțene — nelipsite în acest spectacol — în marea confruntare pe fară din luna trecută: corul Școlii generale nr. 10, brigada Școlii generale nr. 12, taraful Școlii generale nr. 1. Mai notați în această mare cavalcadă a bucuriei: un mare ansamblu coral, o formație ritmică a estradei Casei pionierilor, două tarafe, șase formații școlare, un corp de balet, o fanfară, toboșari etc. Și un amănunt semnificativ: un public vesel de 10 000 de inimi, personaje principale ale sărbătorii marine care au urmărit fascinate goana lămpioanelor escadrilei de șalupe, a ritmat cu clocotul scenei și cu tempoul valurilor și a adus în triumf briza sărbătorii cu coloane de torțe aprinse

din portul Tomis pînă în Piața Ovidiu.

CUTEZATORII PRINTRE NOI

Liniștea e perfectă. Ai crede că o baghetă cu puteri ascunse reușește să țină în nemișcare peste trei sute de copii. Ca prin farmec, scaunele nu mai scîrîlie.

Cel care a reușit să pună stăpînire pe gîndurile și neastîmpărul firesc al copiilor este un om modest, prietenos. Vorbește cu voce egală despre niște lucruri extraordinare.

...Șuieratul trenului se aude, gara Radna capătă contur și zece soldați români din detașamentul de la Păuliș, conduși de comandantul Virgil Andronescu, se furișează cu mitralierele în șanțuri.

Un răpăit scurt. Deruta, dezordinea pun stăpînire pe cei 380 de fasciști aflați în tren. Lupta se încheie cu prinderea dușmanilor și capturarea munițiilor. Numai 10 români Nemților nu le vine să creadă!

Multe din amintirile ofiterului sînt legate de copii curajoși, care au adus mari servicii apărării patriei.

Cei din sală (au venit la Călărași și pionierii din comuna Sărata, județul Dolj) vor alte și alte amănunte. Ei știu că povestitorul a fost rănit grav de 7 ori, are nenumărate decorații.

Cum? Cînd? Întrebările curg. Și fiecare răspuns al omului care a trecut prin acele vremuri grele, ale războiului de eliberare de sub jugul fascist, face ca acum, la marea lor sărbătoare, pionierilor să le fie și mai clar prezentul, și mai luminos.

CÎNTEC ȘI JOC

Mii de pionieri au sosit de pe întreg cuprinsul județului Bistrița-Năsăud la mult așteptata sărbătoare. În acordurile puternice ale muzicii, într-un adevărat torent de culori, cei 360 de pionieri, dansatori de pe Valea Șieului ne captivează cu frumusețea dansurilor. Jocurile lor, cînd năvalnice, cînd domoale, se înscriu armonios în imensa horă a uriașului ansamblu pionieresc, între cei peste 2 500 de fete și băieți, care se întrec în cîntec și joc de ziua lor.

De altfel zvonul de sărbătoare răsună pînă departe în cuprinsul județului, la serbări clămpenești, în jurul focurilor de tabără... La Șieu Odorhei, de pildă, Ziua pionierilor vine să împlinească interesanta activitate desfășurată de pionieri sub titlul «Cîstind memoria eroilor». Monumentele ridicate în cinstea celor căzuți pentru libertate sînt înconjurare de flori, semn al dragostei și recunoștinței pentru eroii patriei.

ÎNTR-O FRUMOAȘĂ SEARĂ DE IUNIE...

La kilometrul 17, șoseaua ce duce de la Brașov spre Sighișoara ajunge la poalele unei coline. Aici este așezată comuna Feldioara. Legenda pare să domine aici totul. Sus pe colină este o cetate ce amintește de victoria lui

Alcoolarea pionieriei

exponatelor, de talentul și măiestria celor care au dat viață expoziției.

În mod deosebit îți atrag atenția obiectele executate de cercul de mini îndemnatice de la Liceul nr. 3. Bluze și ștergare lucrate cu motive străvechi: covorașe, lăzi de zestre, machete de porți maramureșene și de case țărănești. Tot aici poți găsi diferite lucrări de radio-tehnică, aero și navomodele.

Micii meșteri mari s-au întrecut pe ei înșiși.

În această neuitată duminică, 15 iunie 1969, un milion și jumătate de pionieri au arătat, pe întreg cuprinsul patriei, că sînt hotărîți să devină oameni capabili, puternici, fermi, cu care poporul și partidul nostru să se mîndrească. Copiii s-au exprimat în graiul ales al poeziei, al cîntecului și al dansului, dar dacă serbările lor au fost mai mult: niște ample serbări, aceasta se datorește faptului că, în zilele obișnuite, aceleași nobile idealuri sînt exprimate de pionieri prin rivala la învățătură, prin străduința de a se deprinde să muncească și să se comporte exemplar.

De la trimișii noștri: ILEANA PIȚA, ELENA MĂNESCU, LIDIA NOVAC, E. SKIBINSKI, M. NEGREA, S. ALEXANDRU.

Fotografii de GR. PREPELIȚĂ

▲ O imagine de la primul raliu pionieresc de carturi.

▲ Marele premiu cîștigat de pionierii din Baia Mare la concursul Minitehnicus.

▲ La expoziția „Universul pionieriei”

București — aspect de la carnavalul pionierilor.

Cu prilejul celei de a XX-a aniversări a Organizației Pionierilor, redacția revistei «Cutezătorii» a fost distinsă cu Diploma de onoare. ▼

ORGANIZAȚIA PIONIERILOR DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA
CONSILIUL NAȚIONAL

DIPLOMA DE ONOARE

Se acordă lui Redacției Revistei „Cutezătorii”
localitatea București județul _____
pentru merite deosebite obținute în munca de
educație a pionierilor și școlarilor
Anul 1969 nr. 4049 PREȘEDINTE _____

EnigmaTicului ZERO

DACĂ UNU ESTE EGAL CU UNU, CIFRA ZERO NU ESTE DELOC EGALĂ CU... ZERO! CUM ÎNSĂ OMENIREA A ÎNCEPUT SĂ ÎNVETE A SOCOTI NUMĂRÎND PE DEGETE, ERA FIEȘC CA ZERO SĂ LIPSEASCĂ DINTRE NUMERELE DE BAZĂ ALE ORICĂRUI SISTEM DE NUMERAȚIE. UNELE SCRIERI ANTICE S-AU PUTUT DISPENSA DE ZERO, CA DE PILDĂ SCRIEREA LATINĂ, ÎN CARE 100 SE NOTEAZĂ PRIN C, IAR 1 000 PRIN M.

ACUM DOUĂ SUTE DE ANI CURTEA DE CONTURI A FRANȚEI MAI FOLOSEA PENTRU SCRIEREA NUMERELOR LITERELE LATINE. LA ORA ACEEA SISTEMUL ACTUAL AL CIFRELOR AVEA TOTUȘI PESTE O MIE DE ANI DE EXISTENȚĂ.

ZERO ESTE CEL MAI INTERESANT DINTRE SIMBOLURILE CARE FORMEAZĂ FAMILIA CIFRELOR MODERNE. DESCOPERIREA LUI MARCHEAZĂ O DATĂ MEMORABILĂ ÎN ISTORIA CUNOAȘTERII. BIOGRAFIA LUI ZERO NU-I DECÎT O CONTINUĂ REVELARE A IMPORTANȚEI ACESTUI SEMN, APARENT FĂRĂ VALOARE, ÎN ABSENȚA CĂRUIA ÎNSĂ CELE MAI PERFECȚIONATE CALCULATORI ELECTRONICE AR DEVENI INUTILE.

Numărul zero — ca și cifra 0, care e reprezentarea sa grafică — ne sînt la fel de familiare ca și oricare alt număr sau cifră. Dar, curios, acest număr nu a fost descoperit decît tîrziu. Matematicienii celebri ca Tales, Pitagora sau Arhimede nu au cunoscut nici cifra și nici numărul zero, pentru că în timpul orînduirii sclavagiste, și chiar mai tîrziu, oamenii nu cunoșteau decît numerele naturale, adică numerele întregi și pozitive: unu, doi, trei etc. Numărul zero a intrat tîrziu în istoria științei. Dar a influențat aceasta

dezvoltarea științei? Mult mai mult decît ne putem imagina. Necunoscînd cifra zero, oamenii aveau dificultăți la scrierea numerelor, nu puteau exprima orice număr și nici nu realizau că numerele sînt infinite. Este drept că învățați din Babilon și China se apropiaseră de ideea scrierii poziționale a numerelor — deci și de cifra zero. Dar învățații Indiei au introdus în știință sistemul actual de numărare. În special matematicianului Bhaskara I (secolul al VI-lea, elev al lui Aryabhata) îi revine meritul de a fi fixat scrierea

O BIOGRAFIE FĂRĂ PRECEDENT

În baza datelor de care dispunem, cifra zero înzestrată cu toate atributele ei actuale apare pentru înția oară în textele matematice indiene din secolul al VII-lea al erei noastre. Prin istoria nașterii sale, zero se deosebește de celelalte cifre și numere, fiind o creație artificială, conștientă a omului.

Apariția semnului grafic zero este legată de descoperirea sistemului pozițional, a căruia importanță pentru universul spiritual poate fi comparată cu descoperirea focului sau a roții. Conform acestui sistem bine cunoscut vouă, un semn grafic reprezentînd un număr la valori diferite după locul pe care-l ocupă. Semnul 7 ia felurite valori de pildă, într-un număr ca 777, reprezentînd pe rînd șapte, șaptezeci, șapte sute.

Ce-i de făcut însă atunci cînd avem de exprimat numărul șapte sute șapte, în care zecile sînt absente? În textele matematice din Babilonul antic problema era rezolvată simplu: lipsa numărului era echivalată prin lipsa oricărui semn. Șapte sute șapte devenea astfel 7 7.

Simplu, într-adevăr, dar incomod. Căci deosebirea între 77 și 7 7 nu este ușor de remarcat. Și apoi cum să deosebești numerele șaptezeci, șapte sute, șapte mii cînd le scrii pe toate 7 și nu știi cite «locuri goale» urmează?

Deși în textele babiloniene lipsește încă un semn pentru zero, erorile de calcul sînt infime. Nu știm nici astăzi în mod precis cum s-au descurcat calculatorii acelor timpuri, cert este însă că s-au descurcat. În general, valoarea acordată în gînd simbolurilor cifrice rezultă din contextul problemelor.

Abia în perioada Sелеucidă, deci în secolul al II-lea î.e.n., apare — dar numai în textele matematice strict științifice — un semn special

pentru a marca lipsa unei cifre, dacă aceasta lipsește în mijlocul unui număr, astfel încît 707 se scria, bunăoară, 7*7. Dar același semn al absenței nu este utilizat niciodată la sfîrșitul unei cifre singulare, (ca, de exemplu, în numărul 700, care ar fi trebuit să fie scris: 7**), așa că acest simbol al lipsei (*) nu are încă semnificația zero.

Este remarcabil faptul că, într-un text astronomic din secolul al VI-lea, «Surya-Siddhanta», în locul cifrelor figurează diverse cuvinte simbolice înscrise într-un sistem pozițional. Astfel în loc de 1 se scrie «luna», în loc de 2 se scrie «aripi» etc. În loc de zero se scrie cuvîntul «kha» = «gaură».

O ipoteză relativ recentă și prea puțin cunoscută încă, enunțată independent de prof. Hans Freudenthal de la Universitatea din Utrecht, Olanda, și prof. Otto Neugebauer, de la Brown University din Providence, S.U.A., vine să răstoarne opinia după care India ar fi locul de baștină al lui zero. Această ipoteză, extrem de plauzibilă, susține că cifra zero este o creație a matematicii eline și că a pătruns în India după cucerirea ei de către Alexandru cel Mare. Într-adevăr, în niște papirusuri astronomice eline datînd din secolul al II-lea al erei noastre apar pentru prima dată semne speciale pentru zero. Dar un simbol anume pentru zero este în mod curent utilizat și de către marele astronom Claudiu Ptolomeu în tabelele sale astronomice alcătuite în jurul anului 150 al erei noastre.

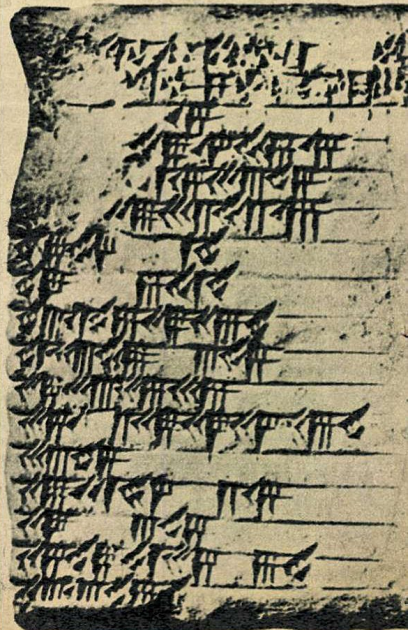
Acest semn este identic cu cel actual, fiind un cerculeț înscris pe locul unde nu se afla nici un semn grafic. Nu este exclus ca acest cerculeț, care însemna aici «spațiul cifric vid», să fi apărut ca o prescurtare a termenului elin «ouden» — nimic, neant, reprezentat

prescurtat prin litera sa inițială. Ptolomeu utilizează însă simbolurile aritmetice eline, în care literele alfabetului reprezintă valorile cifrice. Ajuns în India, acest semn al lui zero a fost inclus într-un sistem pozițional zecimal care utilizează simboluri speciale pentru celelalte nouă cifre. Sistemul pozițional zecimal și-a atins astfel împlinirea în aritmetica indiană din secolul al VII-lea și noi am căpătat acces la acest sistem prin intermediul culturii Islamului.

De la apariția cifrei vide, între secolele II—VII, și pînă la acceptarea existenței unui număr zero a trebuit să treacă încă un mileniu. Abia la începutul secolului XIX apare pentru prima dată, într-o celebră carte a lui M. Ohm, constatarea că simbolului cifric zero îi corespunde un număr nul, tot astfel cum cifrei 7 îi corespunde numărul șapte.

Arabii sînt cei care, cu multe secole în urmă, au numit semnul zero «șifr», adică cifra, cum aveau să fie botezate toate cifrele. Astăzi putem spune cu toată certitudinea: cifra zero este... cea mai importantă! Se poate construi un sistem de numerație fără cifrele 2, 3 etc. Dar fără zero nu! Este suficient un singur simbol, de exemplu litera y și un simbol pentru zero, deci o cifră și cifra vidă, pentru a scrie orice număr. Așa procedează marile mașini de calcul în care un mic bec aprins simbolizează cifra 1, iar stingerea lui simbolizează zero. Și dacă recunoaștem importanța calculatoarelor electronice în epoca noastră și pentru viitor, vom înțelege ce grele răspunderi apasă pe umerii firavi ai lui zero.

Conf. univ.
dr. IMRE TOTH

Nu mai datorită lui zero putem scrie ușor cifrele, putem exprima numere oricât de mari vrem.

Astfel acest număr, necunoscut antichității clasice romane sau eline, s-a dovedit a fi esențial nu numai pentru logica matematică, pentru fundamentele matematicii, ci și pentru aritmetică, pentru tehnică, pentru întreaga știință contemporană.

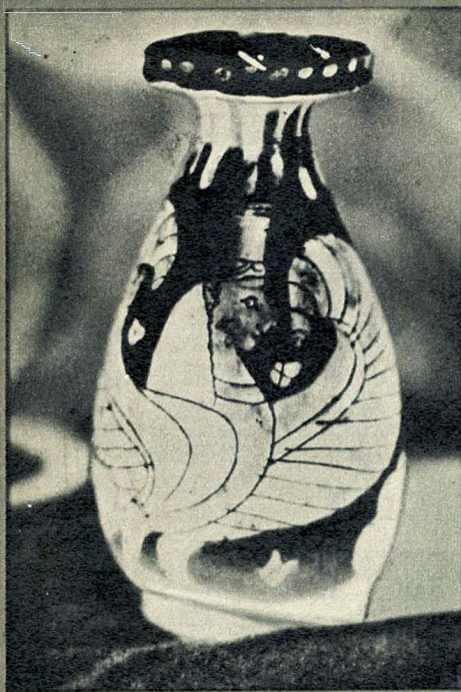
ρσ	ριθ	λβ	λς	ο	ο	ε	κ
ρσ _α	ριθ	λε	λς	ο	ο	ε	δ
ρσ _α	ριθ	λς	μθ	ο	ο	θ	μν
ρσ _α '	ριθ	μ	ν	ο	ο	θ	λσ
ρσβ	ριθ	μβ	κ	ο	ο	θ	αε
ρσβ'	ριθ	μδ	λ	ο	ο	γ	ν
ρσγ	ριθ	μς	λ	ο	ο	γ	μβ
ρσγ'	ριθ	μν	κ	ο	ο	γ	κς
ρσδ	ριθ	ν	ο	ο	ο	γ	θ
ρσδ'	ριθ	νκ	μ	ο	ο	β	νγ
ρσε	ριθ	νγ	λ	ο	ο	β	λς
ρσε'	ριθ	νδ	κ	ο	ο	β	κ
ρσς	ριθ	νς	λ	ο	ο	β	γ
ρσς'	ριθ	νς	λβ	ο	ο	α	μς
ρσς'	ριθ	νγ	ν	ο	ο	α	δ
ρσγ	ριθ	νν	ν	ο	ο	ο	νς
ρσγ'	ριθ	νθ	κδ	ο	ο	ο	μν
ρσθ	ριθ	νθ	μδ	ο	ο	ο	κλ
ρσθ'	ριθ	νς	ν	ο	ο	ο	θ
σπ	σπ	ο	ο	ο	ο	ο	ο

①

②

③

④

AMFORA SABINA

SERIAL DE AVENTURĂ ȘI DETECTIVISM

de POP SIMION

25

Careva e în dublu exemplar

Ospătăria e plină-stup. Oamenii beau bere. «Stela», mănâncă hălci la grătar, în mijlocul unei gălăgii infernale. Pe Adrian îl cam plictisește munca de picol: își scoate fața de masă care îi înfășoară mijlocul în chip de fustanelă și iese la aer, mestecând un cewing-gumm, când îl zărește pe Joo, care tocmai vrea să achite taxa de intrare. Puștiul îl acostează:

— Facem o riscă, Joo?
— Riscă? N-am jucat niciodată.
— Păi... alaltăieri... nu dădurăm cu banul? Nu mîncărăm smochine?
— Ce smochine? Hai, cară-te. Mie nu-mi plac smochinele. Mie îmi place spritul.

«Ceva nu-i în regulă», decide Adrian, foarte descumpănit; aleargă la Sabina, o scoate din local, îi relatează din fir a păr cum cei cu care jucaseră risca și mîncaseră smochine acum două zile susține sus și tare că el usturoi n-a mîncat și nici gura nu-i miroase (că să folosim proverbul).

Sabina fuge la Dim; îi cere cu sufletul la gură:

— Dă-mi toate fotografiile lui Joo!
— De ce?
— Vei afla mai tirziu. N-am timp acum. Hai!

Le primește (un vraf întreg); însoțită de Adrian suie în balconușul de lemn de unde pot studia de aproape chipul lui Joo, pot confrunta fața acestuia cu fotografiile. (Una-i făcută la circumă, alta în plin cîmp, alta pe cînd se bărbieră, alta...) «Asta-îl, tresare Amazoana; un profil bun, exact poziția din care îl privește acum. «Dar unde-i alunița dublă? Nu-i»; constatarea îi dă fetei o emoție mare.

Coboară din balconul de lemn. Fuge acasă la Joachim Gurămică să-i cotrobăiască prin lucruri, să găsească niște «probe» care să lămurească enigma a cărei prizonieră este. Dă să intre. Închis. Escaladează gardul din dosul casei, se cațără pe burlan, intră în balcon și de acolo (cu puțină iscusință) în cea de a șaptea încăpere a edificiului muzeal, unde are o cameră de burlac inginerul arheolog Joachim Gurămică. Deschide ușa dublă. Prima imagine care îi sare în ochi Amazoanei este propria sa imagine (se zărește în oglindă), ca să vină la rînd cea de a doua imagine, ala cu fotoliul, cînd are un gol în stomac și simte că va leșina. Într-un fotoliu adînc, cu brațe, stă tîntuit, cu căluș la gură, înfășurat cu legături de ceasafuri, să vezi și să nu crezi! — chiar Joo în persoană, Joachim aflat în pijama și cu fața îmbujorată din pricina eforturilor pe care le face să se smulgă din legături, să scuie călușul. Amazoana nu mai leșină, n-are sens, trebuie să acționeze într-un fel sau altul. Dă să-l dezlege pe al din fotoliu, dar se răzgîndește. Are un plan. Iese în balcon, suieră (o dată lung, de trei ori scurt), Adrian îi răspunde, ivindu-se de după un boschet.

— Adă telefonul! ordonă Amazoana, în timp ce puștiul aleargă trap și se întoarce cu lucrul cerut.

Nu-i un telefon cum sînt telefoanele, e o unealtă de joacă, un colăcel de sîrmă colorată, avînd la cele două capete căpăcele, mai exact două scoici metalice (vorbești la un cap și ascuți la celălalt); fapt e că poți să comunici fără să te deplasezi, adică te joci de-a «hoții și var-diști», vorbind la telefon de undeva din beci, cu agentul instalat, să zicem, pe acoperișul casei. De astădată «telefonul» Sabine și al lui Adrian își capătă întrebuintărea pe care o merită; vor convorbi cu ajutorul aparatului din camera lui Joo direct la han, în balconul de lemn.

Colăcelul de sîrmă e derulat în mai puțin de un minut și cei doi se instalează la posturi; Amazoana rămîne lîngă personajul tîntuit în fotoliu, iar Adrian își

reia locul în balconușul de lemn, micu lui turn de observație. Convorbirea începe; înții strigă în scoică Sabina:

— Allo, postul Al! Mă auzi?
— Da, sînt pe recepție. Aici, postul Al, răspunde, la rîndu-i Adrian.
— Al tău este? (strigă din nou, iar Amazoana).
— Ce?
— Te întreb dacă este. Dacă există.
— Cine?
— Uritul.
— Este. Sigur că este. Bea bere, confirmă Adrian, acoperit de zgomotul localului. — Dar al tău? Al tău e tot acolo?
— Tot!
— Viu și natural? — vrea să știe băiatul din balconul de lemn.
— Da, mă. E viu. Respiră. Și are aluniță dublă.
— Formidabil, se aude de la celălalt capăt al «telefonului», după care Amazoana nu mai pricepe nimic, sîrma nu mai funcționează cum ar trebui; îi ajung în auz pocnete și tîuturi, plus unul și același zbieret: Berel Berel din care înțelege că acolo se bea bere la halbe și bere la sticlă, poate bere egipteană «Stela», bere multă, iar oamenii cer și mai multă...

Dar să ne mutăm în salon. E agitație în dosul cortinei improvizate. Trebuie să înceapă marele spectacol. Înțitul punct din program: balet, duo balet (nu poți debuta cu scamatorii). Dar lipsește o actriță.

— Unde-i Sabina?! tipă cu disperare zbîntuila aia de Nitache-Nitouche, după care (neavînd ceva mai bun de făcut), nfulecă vreo cîteva sandvișuri cu șuncă.

Nu-i altă soluție; balerina Nitache-Nitouche va dansa de una singură. Ce situație, domnule!

(va urma)

COPII DEASURĂ ȘTACHEI

MICRO
REPORTAJ
SPORTIV
DE
ILIE TRAIAN

Și de data aceasta va fi vorba tot despre ei, despre cei mici, care privesc cu nesăț la voinicia luptătorului, la calmul șahistului, la istețimea boxerului, la rezistența atletului. Este vorba mai ales, despre *cei mai puțin mici*, care au descoperit singuri că pot traversa de 10 ori un bazin de înot, aproape cot la cot cu «idolii», că se pot «juca» la bară ca Ceaslavski; despre ei, pe care săritura peste ștachetă a delfinului Fosbury i-a făcut, pe toți, candidați la zbor... Despre ei, elevii care fac sport, care în fiecare an se întrec, printre altele zeci și zeci de concursuri, cupe și competiții, și în trei mari confruntări: «*Campionatul național pentru școlile generale*», «*Campionatul republican pentru copii*» și «*Concursurile finale ale taberelor*». Ei, cei care de multe ori, peste hotare, poartă tricourile tricolore, având prilejul să lupte și să se afirme chiar la 12, 13, 14 sau 15 ani.

ÎN APĂ, CA LA EI ACASĂ

Uneori, ca să te faci înțeles, ai nevoie de multe cuvinte... explicative. De data aceasta însă considerăm că faptele vorbesc singure. De aceea vom fi lapidari.

Eugen Almer, din Reșița. La 15 ani este maestru al sportului, campion

și recordmen național la 200 și la 400 m liber juniori și seniori, recordmen la 1 500 m liber. Stimată «maestre», nu uita, Münchenul nu mai e tocmai la orizont, se apropie vertiginos. Îți urăm succes!

Anca Mihăescu, 14 ani, «Dinamo»-București. Specialistă în probele mixte. Recordmenă, câștigătoare în mai multe concursuri internaționale — la Sofia, Zilina, Nantes. Mulțumim, Anca!

TREI STELE LA... BARĂ ȘI LA SOL

Elisabeta Turcu, 14 ani, «Petrul»-Ploiești. Performera recentelor campionate internaționale de gimnastică ale României, concurentă la categoria maestre, specialistă în sărituri curajoase. (Bine de reținut de către fetele care ocolesc și-o pietricică).

Felicia Dornea, 14 ani, «Dinamo»-Bacău. Revelația anului, locul 12 la campionatele europene de gimnastică (individual compus seniore), o «muziciană» a gimnasticii, cu mișcări armonioase.

Nicolae Oprescu, 15 ani, «Dinamo»-București, «kerul» internaționalilor de la București, medaliat la sol, săritură, inele, bară. Campion național.

Atît am vrea să adăugăm: că toți

trei au început cu gimnastica de înviorare. Dar făcută serios.

MICUL «ALEXANDRU CEL MARE»

Știi cine e? *Nicușor Sîșu*, elev în clasa a VIII-a a Școlii generale nr. 173 București. Așa a fost botezat de către celebrul rugbist francez Guy Boniface. Pentru că — ați ghicit — Nicușor practică cel mai bărbătesc dintre sporturi: rugbiul. E căpitanul echipei de pitici «Grivița Roșie». Dar mai ales el este cel mai tânăr arbitru de rugbi. Cu diplomă! Face parte din corpul de arbitri al Capitalei. Mai ales pentru meciuri de divizia B, dar și pentru A. Priviți-l, vă rog, în acțiune.

NEMAIPOMENITUL «JUDOKA»

Nu, nu e vorba nici de Coplan, nici de Jean Marais, nici de vreunul dintre... «Răzbnătorii». Mergeți la complexul sportiv 23 August din București să-l vedeți pe *Roberto Duinea*, de 14 ani, elev al Școlii generale nr. 153 din București, «judoka... profesionist». A dat interviuri și a făcut demonstrații la televiziune. «Este extrem de decis, de mobil, de îndrăzneț. Văd în el un viitor mare judoka» — spune Anton Moraru, președintele Federației române de judo. Roberto e de părere că Făt-Frumos

trebuie să fi știut judo, pentru că aceasta-i arma specifică cu care poți doborî un adversar mai puternic cu ajutorul forței... acestuia...

Evident, Roberto mai citește încă... basme. Ca și ceilalți, de fapt. Dar

ROBERTO DUINEA

vîrsta aceasta nu-i împiedică totuși să se afirme. Care o fi secretul? Să n-o mai facem pe misterioși. De fapt, voi știți foarte bine că nu-i vorba de nici un secret.

EUGEN ALMER

ANCA MIHĂESCU

ELISABETA TURCU

FELICIA DORNEA

NICOLAE OPRESCU

ECHIPAMENTUL INDIVIDUAL STRICT NECESAR

Tinînd seama de faptul că expedițiile se vor desfășura la altitudinea de peste 500 m (deci în zona de munte), echipamentul individual trebuie să îndeplinească o serie de calități specifice, fără de care expediționarii nu ar putea să-și desfășoare activitatea în cele mai bune condiții. Astfel, el trebuie să fie ușor, pentru zi, dar bun și pentru noapte. Bun pentru vreme frumoasă, dar și pentru zile ploioase. În acest sens recomandăm să luați cu voi următoarele: o cămașă cu minci lungi (care se îmbracă pe vreme mai răcoasă, precum și seara și în care, eventual, puteți dormi chiar); o pereche de chiloți de sport; pantaloni scurți (sorturi pentru fete); 2-3 perechi de ciorapi de bumbac și o pereche de ciorapi de lînă (care se încalcă obligatoriu peste cei de bumbac); o pereche de bocanci sau ghete cu talpă de piele nici prea largi, dar nici prea strîmți, în care, înainte de încălțare, se presară pudră de talc (nu sînt recomandați pantofii de tenis sau ghetele de baschet deoarece sînt permeabili, nu mențin strînsă

SFATURI TURISTICE

În atenția echipajelor
„Expedițiile Cutezătorii”

glezna, alunecă pe noroi etc.); o șapcă sau un basc necesare împotriva soarelui sau ploii; un trening complet (în care se doarme noaptea, în corturi, iar pantalonii pot fi purtați ziua, pe vreme mai răcoasă); un hanorac (în lipsa acestuia se poate lua o canadiană sau o haină de uniformă școlară); o căciulă de lînă pentru acoperirea capului în timpul somnului; o pelerină ușoară de nylon (foarte bună este aceea de 11 lei, fără minci, care poate acoperi și rucsacul); un bidon de apă din plastic (nu termos, deoarece acesta se sparge ușor, e rigid și incomod); săpun, savonieră, pieptăn, pastă și periuță de dinți, prosop, carnet de notițe și creion, 2-3 batoane, ace de siguranță, ace de cusut,

sfoară, cheie pentru desfășurarea cutiilor de conserve, lanternă, chibrituri păstrate în cutie metalică, brișor (un cutit, fiind periculos în caz de cădere) etc.

Tot acest echipament individual va fi transportat în rucsacuri individuale (nu sînt recomandate geamantanele, plasele, sacii de sport, deoarece sînt incomode). Vă atragem atenția că în rucsac, lenjeria se pune într-o pungă de nylon pentru a nu fi udată de ploaie și se așază în așa fel încît să vină pe spatele celui care-l transportă.

MATERIALE ÎN FOLOSUL ÎNTREGULUI ECHIPAJ

Constă din: cortul cu toate accesoriile lui; o lăpătică de săpat șan-

țuri împotriva ploii; o toporișcă pentru spart lemne și băț fărșii; o găleată smălțuită pentru gătit; un bidon perfect etanș în care se ține petrol pentru aprinderea focului.

Între aceste materiale trebuie să existe, obligatoriu, și o trusă cu medicamente (tinctură de iod, antinevralgice, piramidoane, spirt, vată etc.).

REGULI DE CIRCULAȚIE

Pe șoselele publice se va circula în șir indian, pe marginea din partea stîngă. Pe drumurile unde există pericolul căderii stîncilor se va circula tot în șir indian, pe partea opusă pantei și cu distanță de 10-15 m între voi. În această situație se va numi unu sau doi membri ai echipajului care să observe tot timpul panta și, în caz de nevoie, să dea semnalul dinainte stabilit (fluierături sau strigăte). Pantele fără drumuri sau cărări trebuie urcate oblic, în șir indian, în felul acesta urcușul fiind mai ușor și evitîndu-se pericolul de accidentare în cazul desprinderii și rostogolirii unor pietre.

FLORIAN FRAZZEI
profesor de educație fizică

PLANETA RĂPITĂ

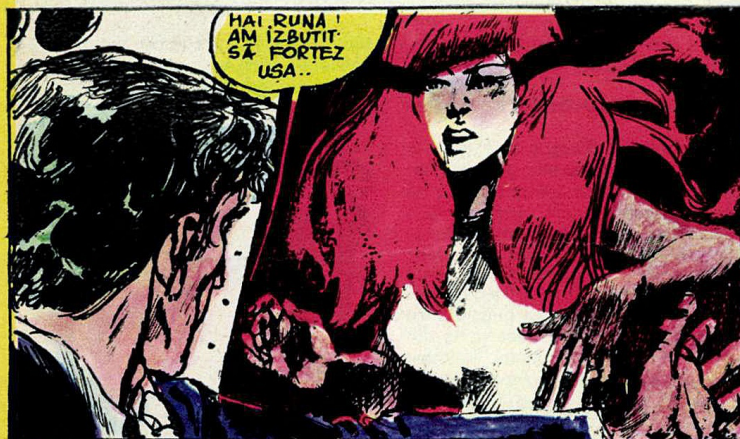
Scenariu: HORIA ARAMĂ

9

Desene: POMILIU DUMITRESCU

REZUMATUL CAPITOLELOR
PRECEDENTE:

PĂMÎNTUL ESTE VIZITAT DE SOLI EXTRA-TERESTRI CARE AFIRMĂ CĂ AU FOST PRIMII OCUPANȚI AI PLANETEI NOASTRE. RUNA ESTE RĂPITĂ. ROY O REGĂSEȘTE COMUNICÎND CU EA PRIN TELEPATIE, DAR ESTE EL ÎNSUȘI ÎNCHIS PE NAVA COSMICĂ.

DRAGI PRIETENI AI SPORTULUI CU BALONUL ROTUND, doriți să felicitați noua campioană la fotbal, echipa U.T.A.? E simplu! Decupați talonul alăturat, semnați-l și trimiteți-l pe adresa: **Arad**
Clubul sportiv U.T. Arad

IMPORTANT
În numărul viitor, vom publica ancheta-concurs **„CEL MAI ÎNDRĂGIT FOTBALIST AL CAMPIONATULUI NAȚIONAL”** — (ediția 1968—1969).
Concursul va fi dotat cu marele trofeu

BALONUL DE AUR

(o minge avind pe ea semnăturile în original ale unor celebri fotbaliști: Eusebio, Guarnieri etc.), precum și numeroase alte premii (locuri în tabere, obiecte etc.).

15 iunie 1969

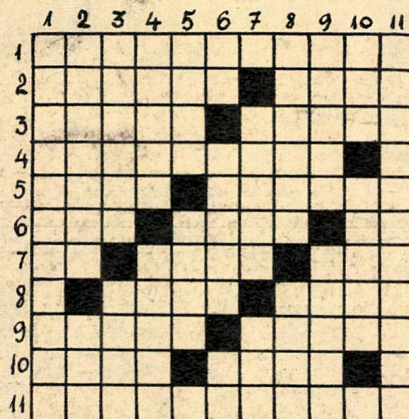
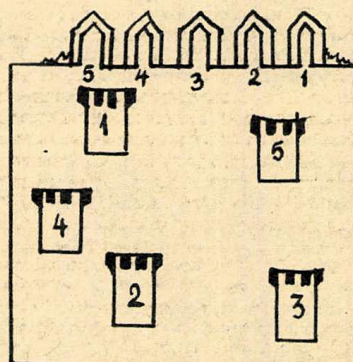
CEA MAI... CEL MAI...CELE MAI... CEI MAI...

- Cel mai mare copac din lume este sequoia, veșnic verde, care crește în America de Nord. Trunchiul său ajunge pînă la 140 metri înălțime și 9 metri grosime.
- Cel mai înalt om de pe pămînt a fost finlandezul Kaianus, care măsura 2,83 metri, urmat de australianul Winzelmayer — 2,78 metri.
- Cea mai mare înflorință o posedă palmierul talipitor, lungă de 14 metri și lată de 12 metri. Acest palmier înfloarește o singură dată în viața sa. Copacul crește încet, cite 0,5 metri pe an, și în 40 de ani ajunge la 20 metri înălțime.
- Cea mai mare floare din lume este floarea de rafflesia, care crește în Insula Java. Floarea roșie, cu cinci petale, are diametrul pînă la 1,5 metri. Rafflesia este o plantă parazită, care trăiește pe rădăcinile copacilor tropicali. Printre rădăcinile gazdei răsar boboci, care se desfac apoi în flori gigantice.
- Cea mai lungă plantă din lume este palmierul rotang. Acesta crește ca o liană pe tulpinile copacilor mari din pădurile tropicale din sudul Asiei. Lungimea tulpinei acestei plante atinge 350 metri.
- Cele mai mari frunze sînt cele ale palmierului rafia, care crește pe țărmurile fluviului Amazonei. Frunzele lui seamănă cu o pană uriașă și ajung la 22 metri lungime și circa 12 metri lățime. Numai pedunculul tare, cu ajutorul căruia frunza este atașată de copac, măsoară vreo 5 metri lungime. Sub o asemenea frunză se pot adăposti 10 oameni.

TRASEE DIFICILE

Desenul alăturat reprezintă un joc imaginat de către cinci pionieri într-o tabără. În partea de sus sînt desenate cinci corturi, iar în fața lor se găsește o curte pătrată în care au fost ridicate cinci castele de nisip. Atît corturile cit și castelele sînt numerotate. Cei cinci pionieri se găsesc acum în corturi și vor să ajungă fiecare la castelul care poartă același număr cu cel al cortului, dar în așa fel încît drumurile lor să nu se întretaie niciodată.

Puteți voi să desenați traseul pe care trebuie să-l urmeze fiecare dintre cei cinci pionieri?

CĂLDURĂ MARE

ORIZONTAL: 1) Răcoarește arterele... de circulație. 2) Mărginește zona caldă a Terrei. Sînt plini de căldură și agreabili. 3) Prăjit. Poate fi și subacvatic. 4) Păvaze estivale pe stadioane. 5) Iulie, adevărat cuptor estival. A stat prea mult la soare. 6) A fi mai mult decît contra. Prezent la

ecuator pe marile înălțimi. Geo! 7) Dimpotrivă. Refugiu. Acoperit de puzderie de stele în nopțile senine de vară. 8) Bogat în apă... și vasul cu care servim răcoarea (pl.). 9) Rămîne la bonier. Ștrand rustic. 10) Renumit izvor feruginos din stațiunea Buziaș. Obstacol la alergări. 11) Au mare căutare în sezonul de vară. **VERTICAL:** 1) Soarele arzător al verii. 2) Expuse razelor solare pe plajă. Firișor. 3) Băile lor se numeau terme. Nume bărbătesc. 4) Lucrare valoroasă. Zeu al luminii din mitologia greacă, identificat cu însuși Soarele. 5) Atîta timp cit. Din aerul curat și răcoros al pădurilor de brad. 6) Pană de lemn. Stațiune de odihnă cu climat subalpin răcoros în jud. Brașov. La Agieal! 7) Constructori din mările calde (sing.). Ajutor în urcușul pe munte. 8) Roșii ca racii! (sing.). Romb roșu la... carte. 9) Strălucitor (fig.). Caniculară. 10) Zgomot caracteristic respirației. Factori naturali care acționează asupra organismului cum ar fi aerul, apa, soarele ș.a. (sing.). 11) Zone cu vară veșnică.

Prof. Dumitru IACOBESCU

Cîștigătorii concursului „CECUL DE ECONOMII ȘCOLARE“

— PREMIUL DE 1 500 LEI COLECTIV a revenit Școlii generale din comuna **HLIPICENI** — jud. Botoșani, unde toți elevii școlii, în număr de 375, au participat la concurs.

— PREMIUL DE 1 000 LEI COLECTIV a revenit Școlii generale din comuna **RUDARIA** — jud. Caraș-Severin, cu 345 de elevi participanți.

PREMIUL INDIVIDUAL — ÎN VALOARE DE 200 LEI, DINTRE CARE 100 LEI DEPUȘI PE LIBRET DE ECONOMII, IAR 100 LEI ÎN CECURI DE ECONOMII ȘCOLARE.

1. **Mihai Marciuc** — com. HLIPIENI — jud. Botoșani.

2. **Antuța Șuta** — com. RUDARIA — jud. Caraș-Severin.

3. **Cornel Vișan** — Școala generală nr. 24, București.

4. **Ana V. Tudor** — Școala generală nr. 2, com. Pătulele, jud. Mehedinți.

5. **Dănuț Luminare** — Școala generală nr. 3, Giurgiu.

6. **Mariana Janina Alexe**, Școala generală nr. 21, București.

7. **Rodica Vrășmașu**, str. Tepeș Vodă nr. 34, Sector III, București.

8. **Alexandru Hilioh**, Școala generală nr. 1 Războieni, jud. Neamț.

9. **Vasile Brîndușan**, Școala generală Letca, jud. Sălaj.

10. **Alexandru Popa**, Școala generală Letca, jud. Sălaj.

11. **Florea Vădulescu**, Școala generală Smîrdan, com. Ciuperceni Noi, jud. Dolj.

12. **Aurelia Neagu**, Școala generală Siliștea Crucii, jud. Dolj.

13. **Ana Șercean**, Școala generală nr. 9, Cluj.

14. **Maria Hurubaru**, Școala generală nr. 1 Gherla, jud. Cluj.

15. **Gabriela Urmanczy**, Școala generală nr. 1 Gherla, jud. Cluj.

16. **Florentin Papuc**, Școala generală nr. 2, com. Orlea, jud. Olt.

17. **Ion Găbreanu**, Școala generală Cuza Vodă, jud. Ialomița.

18. **Ionel Bizău**, Școala generală nr. 1 Birsana, jud. Maramureș.

19. **Ioana Pleniceanu**, Școala generală nr. 2, com. Pătulele, jud. Mehedinți.

20. **Elena Bostan**, Școala generală Capriștea, sat-com. Beceni, jud. Buzău.

Cîștigătorii își pot ridica premiile imediat de la unitatea C.E.C. în raza căreia se află școala la care învață sau domiciliul său.

Laureații FESTIVALULUI CULTURAL ARTISTIC

Revista noastră a publicat în mai multe numere despre pionierii care au strălucit la lumina rampei, la faza republicană a Festivalului cultural-artistic. De data aceasta, avem plăcerea să anunțăm formațiile pionierești care au primit premiul I, fiind laureate ale festivalului. Regretăm că spațiul nu ne îngăduie să publicăm lista întregă a celor distinși.

— **CORUL ȘCOLII GENERALE NR. 10, Constanța.**

— **FANFARA ȘCOLII GENERALE NR. 39, București.**

— **ORCHESTRA POPULARĂ A LICEULUI NR. 3, Timișoara.**

— **ORCHESTRA DE ACORDEOANE, MANDOLINE, MUZICUȚE A ȘCOLII GENERALE, Buda (Ilfov).**

— **GRUPUL VOCAL AL ȘCOLII GENERALE, Greaca (Ilfov).**

— **FORMAȚIA DE GIMNASTICĂ ARTISTICĂ A LICEULUI NR. 3, Baia Mare.**

— **FORMAȚIA DE FLUIERAȘI ȘI TULNICARI A ȘCOLII GENERALE Dobrotesti (Teleorman).**

— **GRUPUL FOLCLORIC AL ȘCOLII GENERALE, Conțești (Teleorman).**

— **BRIGADA ARTISTICĂ A LICEULUI, Găești (Dimbovița).**

— **FORMAȚIA DE TEATRU DE PĂPUȘI A ȘCOLII GENERALE NR. 15, Brașov.**

— **FORMAȚIA DE TEATRU A ȘCOLII GENERALE NR. 12, Adjud.**

— **FORMAȚIA DE DANS MODERN A ȘCOLII GENERALE NR. 19, Brașov.**

— **FORMAȚIA DE DANSURI POPULARE A ȘCOLII GENERALE NR. 40, București (Premiul special al juriului).**

— **FORMAȚIA DE DANSURI POPULARE A ȘCOLII GENERALE Mireșul Mare, (Maramureș).**

Pentru soliști vocali și instrumentiști, de balet, recitatori, povestitori și cititori artistici:

— **ROXANA TOMA, Școala generală nr. 3, Timișoara.**

— **CARMEN DOROFTEI, Școala generală nr. 71, București.**

— **VIRGINIA PANDURU, Școala generală nr. 7, Huneedoara.**

— **GHEORGHE DOBRE, Școala generală Luciani (Dimbovița).**

ARCAȘII LUI ȘTEFAN CEL MARE

14

Scenariul: COSTACHE ANTON

Desene: PUIU MANU

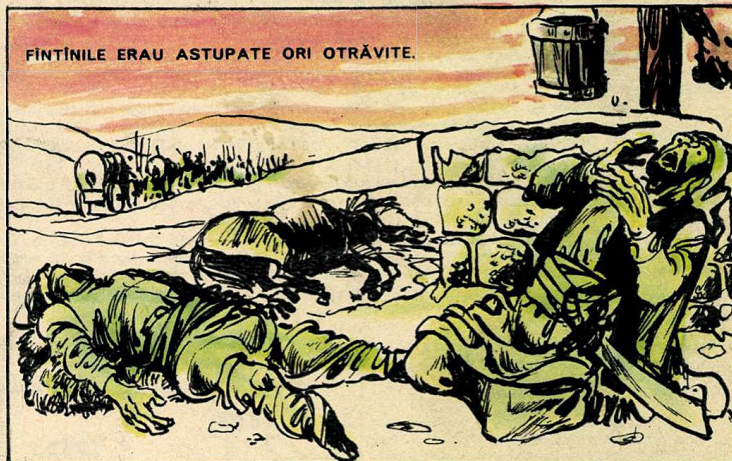
REZUMATUL CAPITOLULUI PRECEDENT:
DUPĂ PLECAREA SOLILOR DE LA STAMBUL, PE DEALURI AU SUNAT BUCI-
ME ȘI S-AU APRINS FOCURI, SEMNELE ȘTIUTE DIN VECHIME CĂ TARA ESTE
AMENINȚATĂ DE DUSMAN. CĂDEA PRIMA NINSOARE, DAR BĂRBAȚII BUNI
DE MUNCĂ ÎSI ASCUTEAU INDELUNG UNELTELE, DE PARCĂ SE PREGĂTEAU
SĂ ÎNCEAPĂ CULESUL RECOLTELOR. ÎNTR-O ZI CĂPITANUL COSTEA GÎNJU
ȘI PRIETENII SĂI DE ARME, ADUC ȘTIREA ÎN TABĂRA LUI VODĂ, CĂ SOLIMAN
BEG HEDİMBUL A TRECUT HOTĂRUL CU 120 000 DE OAMENI.

IARNA ÎSI MAI ÎMBLINZISE GERURILE, SOLIMAN BEG HADİMBUL SE BUCURA ȘI
ÎȘI MÎNA GREUL ARMATELOR SPRE ÎNIMA ȚĂRII.

DAR MOLDOVENII NU-I RESEAU ÎNAINTE CU PIINE ȘI SARE.
DIMPOTRIVĂ, PESTE TOT ÎL ÎNTÎMPINA PUSTIUL ÎN FAȚĂ,
ÎN DREAPTA, ÎN STÎNGA, SATELE FUSESERĂ ARSE.

FÎNTÎNILE ERAU ASTUPATE ORI OTRĂVITE.

ÎNAINTE DE RĂSĂRITUL SOA-
RELUI, ORI DUPĂ ASFINȚIT, DIN
NEGURILE RECI CARE ACOPE-
REAU ÎNTINDERILE, APĂREAU ȘI
DISPĂREAU REPEDE CĂLĂREȚI
ÎN COJOACE MIȚOASE.

SĂGETILE LOR, GHIOAGELE ȘI ȚAPINELE
FACEAU PRĂPĂD PRINTRE IENICERI ȘI SPA-
HII.

ÎN MIEZUL ZILEI, CARELE CU PIINE
ȘI HRANĂ CE VENEAU DIN URMĂ,
ERAU PRĂVĂLITE ÎN SMÎRCURI, ORI
DISPĂREAU FĂRĂ A LĂSA URME.

FOAMEA, BOLILE ȘI SPAIMA DE
ARCAȘII CU COJOACE MIȚOASE
ȘI CĂCIULI ÎNALTE, ÎȘI FACEAU
LOC TOT MAI MULT ÎN RINDURILE
TEMUTEI OȘTIRI.

— SA PRINDEȚI VII CÎȚIVA AR-
CAȘI, CERU MÎNIOS SOLIMAN BEG
HADİMBUL. ȘI SĂ MI-I ADUCEȚI
NEÎNTÎRZIAT. VREAU SĂ AFLU
UNDE SE ASCUNDE ȘTEFAN,
GHIAURUL NESUPUS ȘI OBRAZ-
NIC.

(Va urma)

Cutezătorii

Redacția: București, Piața Științei nr. 1 telefon 17 60 10. Redactor șef: Mihai NEGULESCU. Redactor șef-adjunct: Petre GHÎLMEZ. Secretar general
de redacție: Ovidiu ZOTTA. Administrația: Editura ȘCINTEIA, București, Piața Științei nr. 1, telefon 17 60 10. Tipar: Combinatul Poligrafic
«CASA ȘCINTEII» Redactor de număr: Al. Dinu IFRIM; Redactor artistic: Ioan DONCA. Tehnoredactor: Lucia SICOMAS.

1 leu